Dosarul nr. 2c-1329/25

H O T Ă R Â R E

În numele legii

4 iunie 2025 **mun. Chişinău**

Judecătoria Chişinău, sediul Centru

În componența

Președintelui ședinței, judecătorul Badan-Melnic Eleonora

Grefierului Antoci Ana-Maria

în sediul instanței, în şedinţă publică, a judecat în procedură contencioasă cauza civilă conform cererii de chemare în judecată înaintate de Întreprinderea Mixtă „*****” societate pe acțiuni, prin intermediul avocatului Carmanschi Vitalie, către „*****” societate cu răspundere limitată privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată și cererii reconvenționale depuse de „*****” societate cu răspundere limitată către Întreprinderea Mixtă „*****” societate pe acțiuni privind constatarea caracterului abuziv al clauzelor contractuale și constatarea nulității acordului la contract și

a c o n s t a t a t:

1. În data de 3 iunie 2024 Întreprinderea Mixtă „*****” societate pe acțiuni a depus cerere de chemare în judecată către *****” societate cu răspundere limitată privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată. Obiectul acțiunii înaintate îl reprezintă încasarea de la „*****” societate cu răspundere limitată în beneficiul Întreprinderii Mixte „*****” societate pe acțiuni a datoriei în mărime de 7951,50 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, constituite din taxa de stat în mărime de 368,02 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 250 lei.
2. Pe 7 august 2024 „*****” societate cu răspundere limitată a înaintat acțiune reconvențională către Întreprinderea Mixtă „*****” societate pe acțiuni privind constatarea caracterului abuziv al clauzelor contractuale și constatarea nulității acordului la contract (f. d. 31-36).
3. Ulterior, „*****” societate cu răspundere limitată a depus o cerere prin care și-a concretizat pretențiile din acțiunea reconvențională (f.d. 64-66).
4. Obiectul acțiunii reconvenționale înaintate îl reprezintă:

- constatarea ca fiind abuzive și lovite de nulitate absolută a clauzelor de la pct. 1.1; 2.3; 3.2 și 3.3 din Acordul adițional încheiat pe 21 septembrie 2022 dintre „*****” societate cu răspundere limitată și Întreprinderea Mixtă „*****” societate pe acțiuni;
- constatarea nulității absolute a Acordului suplimentar din 21 septembrie 2022 la Contractul de abonament din 10 ianuarie 2012, încheiat între Întreprinderea Mixtă „*****” societate pe acțiuni și „*****” societate cu răspundere limitată.

Argumentele participanților la proces referitoare la acțiunea inițială

5. Prin cererea de chemare în judecată, reclamanta Întreprinderea Mixtă „*****” societate pe acțiuni a indicat că, în temeiul Contractului de abonament nr. 862973 din 10 ianuarie 2012, s-a obligat să presteze pârâtei „*****” societate cu răspundere limitată servicii de comunicații electronice, iar aceasta din urmă s-a obligat să beneficieze de serviciile respective și să achite contravaloarea lor în termenul stabilit.
6. Reclamantul a susținut că pe 21 septembrie 2022 părțile au încheiat și un acord suplimentar la contractul de abonament, în baza căruia pârâtul a beneficiat de un telefon mobil de model Xiaomi Redmi Note 11 Pro, cu capacitatea de 6/128 gb, la prețul special de 1 leu, cu achitarea în rate pe un termen de 24 de luni și cu o plată lunară de 279 lei.
7. Potrivit reclamantului, ca urmare a neexecutării obligațiilor contractuale de către ”*****” societate cu răspundere limitată, s-a format o datorie în mărime totală de 7951,50 lei, constituită din compensația pentru echipament în mărime de 5301 lei și dobânda de întârziere în mărime de 2650,50 lei. Totodată, reclamantul a menționat că, potrivit acordului suplimentar, după expirarea termenului de 30 de zile calendaristice, acordat pentru achitarea datoriei, furnizorul era în drept să calculeze o penalitate în mărime de 0,5 % pentru fiecare zi de întârziere, dar nu pentru mai mult de 100 de zile.
8. Anterior sesizării instanței de judecată, reclamantul a expediat pârâtului o cerere de soluționare prealabilă a litigiului, prin care i-a comunicat pretențiile sale și posibilitatea stingerii datoriei pe cale amiabilă în termen de 7 zile calendaristice. Întrucât obligațiile pretinse nu au fost executate, reclamantul a solicitat încasarea datoriei în mărime de 7951,50 lei, a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 250 lei și a taxei de stat în mărime de 368,02 lei.

9. În susținerea acțiunii, „*****” societate pe acțiuni a invocat, de drept, dispozițiile art. 774 alin. (1), art. 858 alin. (2), art. 901 alin. (5) și art. 1375 alin. (1) și (2) din Codul civil.
10. *Prin referința* depusă (f.d. 50-53), ”*****” societate cu răspundere limitată a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, ca fiind neîntemeiată. Acesta a susținut că, în temeiul Contractului de abonament nr. 862973 din 10 ianuarie 2012, a beneficiat de servicii de comunicații electronice prestate de „*****” societate pe acțiuni și a achitat integral plățile solicitate prin facturile fiscale emise de furnizor.
11. Pârâtul a menționat că în data de 21 septembrie 2022 părțile au încheiat un acord suplimentar la contractul de abonament, prin care furnizorul i-a oferit posibilitatea de a achiziționa un telefon mobil de model Xiaomi Redmi Note 11 Pro la prețul special de 1 leu, cu condiția conectării la serviciile furnizorului și utilizării acestora pe o perioadă minimă de 24 de luni, în baza unui abonament lunar în valoare de 279 lei.
12. Potrivit poziției expuse în referință, serviciile furnizate au fost achitate integral, iar soldul existent a fost stins, circumstanță care, în opinia pârâtului, ar fi confirmată prin factura fiscală și extrasul de cont anexate. Ulterior, din cauza calității necorespunzătoare a serviciilor, ”*****” societate cu răspundere limitată a decis să renunțe la serviciile reclamantei și a inițiat procedura de portare a numerelor de telefon, informând furnizorul despre această decizie.
13. În continuare, pârâtul a indicat că reclamanta i-a remis factura din 27 februarie 2024, prin care a pretins suma de 5301 lei, precum și un extras de cont în care a fost reflectată o ajustare în mărime de 2650,50 lei, suma totală pretinsă constituind 7951,50 lei. Aceasta a susținut că în data de 11 aprilie 2024 a solicitat prezentarea documentelor justificative privind modul de calcul al sumelor respective, însă asemenea documente nu i-au fost prezentate.
14. ”*****” societate cu răspundere limitată a relevat că, prin răspunsul recepționat în data de 26 iunie 2024, reclamantul a explicat că suma de 5301 lei reprezenta contravaloarea a 19 plăți lunare neachitate, fiecare în mărime de 279 lei. În opinia pârâtului, această explicație nu corespunde conținutului acordului suplimentar, deoarece telefonul mobil ar fi fost procurat la prețul de 1 leu, iar plata lunară de 279 lei reprezenta costul abonamentului pentru serviciile de comunicații electronice, nu o rată pentru achitarea dispozitivului.

15. În susținerea poziției sale, pârâtul a invocat dispozițiile art. 1073, 1077 și 1080 din Codul civil, susținând că prevederile cuprinse la pct. 2.3, 3.2 și 3.3 din acordul suplimentar din 21 septembrie 2022 constituie clauze abuzive și sunt lovite de nulitate absolută. Aceasta a considerat că obligația de achitare a contravalorii abonamentelor lunare rămase până la expirarea perioadei minime contractuale, precum și clauzele referitoare la dobânda de întârziere, penalitate și despăgubirea pentru recuperarea creanței deviază considerabil, contrar bunei-credințe, de la bunele practici comerciale. Din aceste considerente, pârâtul a concluzionat că suma solicitată de reclamant nu are un temei contractual și legal valabil, motiv pentru care a solicitat respingerea integrală a acțiunii.

Argumentele participanților la proces referitoare la acțiunea reconvențională

16. Prin cererea reconvențională înaintată, ulterior concretizată prin cererea depusă în data de 7 octombrie 2024, reclamantul reconvențional „*****” societate cu răspundere limitată a solicitat constatarea caracterului abuziv și a nulității absolute a clauzelor prevăzute la pct. 1.1, 2.3, 3.2 și 3.3 din Acordul suplimentar încheiat în data de 21 septembrie 2022, precum și constatarea nulității acordului suplimentar în integralitatea sa.
17. În motivarea cererii reconvenționale, s-a indicat că, în temeiul Contractului de abonament nr. 862973 din 10 ianuarie 2012, „*****” societate pe acțiuni a prestat servicii de comunicații electronice, iar „*****” societate cu răspundere limitată a beneficiat de acestea și a achitat integral plățile solicitate prin facturile fiscale emise de furnizor.
18. Potrivit poziției expuse, în data de 21 septembrie 2022 părțile au încheiat un acord suplimentar, prin care furnizorul a oferit abonatului posibilitatea de a achiziționa dispozitive la un preț special, cu obligația utilizării serviciilor pe parcursul unei perioade minime. Reclamantul reconvențional a susținut că telefonul mobil de model Xiaomi Redmi Note 11 Pro a fost achiziționat la prețul de 1 leu, iar suma lunară de 279 lei reprezenta contravaloarea abonamentului, nu o rată pentru achitarea dispozitivului.
19. Totodată, potrivit acțiunii reconvenționale, serviciile furnizate au fost achitate integral, iar ulterior, din cauza calității necorespunzătoare a acestora, ”*****” societate cu răspundere limitată a inițiat procedura de portare a numerelor de telefon. După portare, Întreprinderea Mixtă „*****” societate pe acțiuni ar fi calculat suma de 5301 lei, reprezentând

contravaloarea a 19 abonamente lunare rămase până la expirarea perioadei obligatorii, precum și suma de 2650,50 lei cu titlu de dobândă de întârziere.

20. În raport cu clauza prevăzută la pct. 1.1 din acordul suplimentar, reclamantul reconvențional a susținut că aceasta nu a fost negociată individual, fiind o clauză tipizată și formală, care nu reflecta situația concretă a abonatului și raporturile existente anterior între părți. Referitor la pct. 2.3, acesta a indicat că interdicțiile impuse abonatului, inclusiv interdicția de a solicita modificarea acordului, suspendarea serviciilor, migrarea la un alt plan tarifar sau participarea la alte campanii promoționale, contravin principiilor legislației civile.
21. Cu privire la pct. 3.2, reclamanta reconvențională a afirmat că obligația de a achita, cu titlu de compensație, contravaloarea abonamentelor lunare rămase până la sfârșitul perioadei obligatorii este disproporționată, inechitabilă și stabilită în mod abstract de furnizor. În privința pct. 3.3, aceasta a susținut că penalitatea de întârziere în mărime de 0,5 % pentru fiecare zi de întârziere, calculată pentru cel mult 100 de zile, nu a fost negociată individual și constituie o clauză vădit abuzivă.
22. În consecință, ”*****” societate cu răspundere limitată a considerat că toate clauzele contestate i-au fost impuse de furnizor, nu au fost negociate individual și deviază considerabil, contrar bunei-credințe, de la bunele practici comerciale. Din aceste motive, aceasta a solicitat constatarea caracterului abuziv și a nulității absolute a clauzelor prevăzute la pct. 1.1, 2.3, 3.2 și 3.3, precum și constatarea nulității Acordului suplimentar din 21 septembrie 2022.
23. În susținerea cererii reconvenționale, reclamantul reconvențional a invocat dispozițiile art. 10, 11, 327-329, 331, 334 și 1069-1081 din Codul civil, inclusiv prevederile art. 1073, 1077, 1080 și 1081 referitoare la clauzele abuzive și nulitatea absolută a acestora.
24. *Pe referința* depusă (f.d. 55-57) pe marginea acțiunii reconvenționale, pârâtul reconvențional Întreprinderea Mixtă „*****” societate pe acțiuni a susținut că Acordul suplimentar încheiat pe 21 septembrie 2022 stabilea în mod expres obligația „*****” societate cu răspundere limitată de a menține active conturile numerelor indicate și de a utiliza serviciile furnizorului pe parcursul unei perioade minime obligatorii de 24 de luni, în schimbul posibilității de a achiziționa dispozitivul Xiaomi Redmi Note 11 Pro la prețul special de 1 leu.

25. Pârâtul reconvențional a afirmat că suma lunară de 279 lei nu reprezenta o rată pentru achitarea dispozitivului, ci contravaloarea abonamentului lunar pe care abonatul s-a obligat să îl achite pe durata perioadei minime contractuale. Întrucât „*****” societate cu răspundere limitată ar fi achitat abonamentul numai pentru 5 luni și ar fi încetat raporturile contractuale prin portarea numerelor de telefon, au rămas neachitate 19 abonamente lunare.
26. Referitor la clauza prevăzută la pct. 3.2 din acord, „*****” societate pe acțiuni a susținut că aceasta reglementează răspunderea abonatului pentru neexecutarea obligațiilor contractuale. Potrivit poziției sale, suma de 5301 lei, calculată prin înmulțirea celor 19 luni rămase cu suma lunară de 279 lei, nu reprezintă prețul dispozitivului, ci compensația pentru prejudiciul material cauzat prin încetarea raportului contractual înainte de expirarea perioadei minime obligatorii.
27. În privința clauzei referitoare la dobânda de întârziere, pârâtul reconvențional a indicat că aceasta a fost stabilită prin acordul părților pentru situația neachitării compensației în termen. Prin urmare, a considerat că obligația de achitare a compensației și a penalității constituie consecințe ale neexecutării obligațiilor asumate de abonat, iar clauzele contestate nu pot fi calificate drept abuzive și lovite de nulitate absolută.
28. În susținerea poziției sale, ”*****” societate cu răspundere limitată a invocat dispozițiile art. 901 din Codul civil, referitoare la mijloacele juridice de apărare ale creditorului în cazul neexecutării obligației, ale art. 925 din Codul civil, privind efectele rezoluțiunii și păstrarea dreptului la despăgubiri și penalități, precum și ale art. 947 din Codul civil, referitoare la clauza penală. În consecință, aceasta a considerat că pretențiile formulate de „*****” societate cu răspundere limitată privind constatarea caracterului abuziv și a nulității clauzelor contractuale sunt neîntemeiate.

Cadrul normativ aplicabil speței

29. Art. 3 din Codul civil

(1) Are calitatea de consumator orice persoană fizică care, în cadrul unui raport juridic civil, acţionează predominant în scopuri ce nu ţin de activitatea de întreprinzător sau profesională. Persoana fizică nu are calitatea de consumator dacă cealaltă parte a raportului juridic civil nu are calitatea de profesionist.

(2) Are calitatea de profesionist orice persoană fizică sau juridică de drept public sau de drept privat care, în cadrul unui raport juridic civil, acţionează în scopuri ce ţin de activitatea de întreprinzător sau profesională, chiar dacă persoana nu are scopul de a obţine un profit din această activitate.

(3) Persoana care, într-un raport juridic civil, corespunde atît dispoziţiilor alin. (1), cît şi dispoziţiilor alin. (2) se consideră consumator dacă recunoaşterea acestei calităţi îi oferă o anumită protecţie juridică, iar în celelalte cazuri persoana se consideră profesionist.

30. Art. 9 alin. (1), (2) lit. a) din Codul civil

(1) Drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.

(2) Drepturile şi obligaţiile civile apar:

a) din contracte şi din alte acte juridice.

31. Art. 10 alin. (1) din Codul civil

Persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

32. Art. 11 alin. (1) din Codul civil

Buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.

33. Art. 15 alin. (1) din Codul civil

Apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

34. Art. 16 alin. (1) lit. c), g), h) și k) din Codul civil

(1) Apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin:

c) constatarea sau, după caz, declararea nulității actului juridic;

g) repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial;

h) încasarea dobînzii de întîrziere sau, după caz, a penalității;

k) alte căi prevăzute de lege.

35. Art. 329 alin. (1) din Codul civil

În contractele cu consumatorii sînt nule clauzele abuzive, precum și clauzele prin care se derogă de la dispozițiile legale de la care este interzis a se deroga în detrimentul consumatorului (nulitatea de protecție)

36. Art. 334 alin. (2)- (5) din Codul civil

(2) Actul juridic sau clauza care contravin unei dispoziții legale imperative sînt nule sau anulabile dacă această sancțiune este prevăzută expres de dispoziția legală încălcată (nulitatea expresă).

(3) Actul juridic sau clauza care contravin unei dispoziții legale imperative ce nu prevede expres sancțiunea nulității sînt nule sau anulabile dacă această sancțiune trebuie aplicată pentru ca scopul dispoziției legale încălcate să fie atins (nulitatea virtuală).

(4) Dispozițiile prezentului articol se aplică în măsura în care dispoziția legală încălcată nu stabilește o altă consecință a încălcării sale decît nulitatea actului juridic sau a clauzei.

(5) Încălcarea dispoziției imperative a actului normativ subordonat legii poate fi invocată ca temei de nulitate a actului juridic doar în măsura în care dispoziția respectivă întrunește cerințele art. 1 alin. (2) și ale art. 4.

37. Art. 774 alin. (1) din Codul civil

În virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

38. Art. 775 alin. (1) din Codul civil

Debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

39. Art. 776 din Codul civil

Obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

40. Art. 858 alin. (1) și (2) din Codul civil

(1) Temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii.

(2) Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

41. Art. 901 alin. (1) lit. a) și e) din Codul civil

(1) Atunci cînd, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa:

a) să ceară executarea silită a obligației;

e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare;

42. Art. 992 alin. (1) din Codul civil

Contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

43. Art. 993 alin. (2) din Codul civil

Părțile contractante pot încheia în mod liber, în limitele dispozițiilor legale imperative, contracte și pot stabili conținutul lor.

44. Art. 947 alin. (1) din Codul civil

Clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate).

45. Art. 949 alin. (1) din Codul civil

(1) Dacă penalitatea este stipulată pentru cazul în care debitorul nu execută obligația, creditorul poate cere atît executarea obligației, cît și plata penalității. Nu se poate cere atît executarea obligației, cît și plata penalității dacă penalitatea s-a stipulat cu titlu de despăgubire în locul prestației și nu doar cu titlu de mijloc de garantare a executării obligației.

(2) Creditorul are dreptul să pretindă repararea prejudiciului în partea neacoperită prin penalitate (clauză penală inclusivă). În cazurile prevăzute de lege sau contract, creditorul poate cere sau despăgubiri, sau penalitate (clauză penală alternativă), poate cere repararea prejudiciului peste penalitate (clauză penală punitivă) sau poate cere doar penalitate (clauză penală exclusivă).

46. Art. 1073 din Codul civil

Într-un contract dintre profesioniști, clauza propusă de către o parte care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este prevăzută la art. 1077 și deviază considerabil, contrar bunei-credințe, de la bunele practici comerciale.

47. Art. 1075 din Codul civil

(1) La evaluarea caracterului abuziv al unei clauze contractuale în sensul art. 1072 alin. (1), art. 1073 și 1074 se va ține cont de:

a) respectarea obligației de transparență prevăzută la art. 1071;

b) natura obiectului contractului;

c) circumstanțele determinante în cadrul încheierii contractului;

d) celelalte clauze contractuale;

și e) clauzele cuprinse în orice alt contract de care depinde contractul.

(2) Evaluarea caracterului abuziv al clauzelor nu poate să se refere la obiectul contractului și nici la caracterul adecvat al prețului sau al remunerației, pe de o parte, față de bunurile, lucrările sau serviciile furnizate în schimbul acestora, pe de altă parte, în cazul în care s-a respectat obligația de transparență, prevăzută la art. 1071. Obiectul contractului și raportul dintre preț și calitate pot fi luate în considerare la evaluarea caracterului abuziv al celorlalte clauze contractuale.

48. Art. 1076 alin. (1)-(3) din Codul civil

(1) Clauza abuzivă este lovită de nulitate absolută.

(2) Această nulitate de protecție operează doar în măsura în care anularea clauzei avantajează partea care nu a propus clauza abuzivă.

(3) În cazul în care partea care nu a propus clauza abuzivă este un consumator, instanța de judecată este obligată să invoce nulitatea din oficiu.

49. Art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă

Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

50. Art. 96 alin. (1) și (1^1) din Codul de procedură civilă

(1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

(1^1) Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Prevederi relevante din Acordul suplimentar la Contractul de abonament pentru abonații ** din 21 septembrie 2022***

Pct. 1.1 Furnizorul îi oferă Abonatului beneficii la utilizarea serviciilor și posibilitatea de a achiziționa dispozitive la preț special, iar Abonatul se obligă să conecteze la serviciile Furnizorului și să utilizeze Serviciile Furnizorului pe parcursul unei perioade minime obligatorii conform condițiilor prezentului Acord:

Modelul telefonului mobil	**Preț special, lei**	**Abonament lunar, telefon, lei**	**Perioada obligatorie de utilizare a serviciilor Furnizorului, luni**
Xiaomi Redmi Note 11 Pro 6/128 gb	1	279	24

Pct. 3.2 În cazul în care, în decursul perioade de valabilitate al prezentului Acord, Abonatul nu execută sau execută parțial prevederile acestuia, *Furnizorul va percepe drept compensație a cheltuielilor*

pentru campanie, contravaloarea abonamentelor lunare rămase până la sfârșitul perioade obligatorii de utilizare a serviciilor.

Pct. 3.3 Adițional Compensației menționate la pct. 3.2., Furnizorul va calcula o dobândă de întârziere în mărime de 0,5% pentru fiecare zi de întârziere, dar nu mai mult de 100 zile din data calculării termenului respectiv. Dobânda de întârziere se va calcula din suma totală a Compensației stabilite în pct. 3.2. și a datoriei acumulate din contul numărului Abonatului indicată în notificarea scrisă expediată de către Furnizor Abonatului.

Pct. 4.1 Prezentul Acord intră în vigoare de la data semnării lui de către Părți și este valabil pentru perioada minimă obligatorie de utilizare a serviciilor, în cazul executării tuturor obligațiilor stabilite în prezentul Acord.

Pct. 5 Alte condiții:

Eu, subsemnatul, la încheierea prezentului Acord, declar că:

- Am solicitat și am primit un exemplar de Acord, Am fost informat înainte de a încheia prezentul Acord despre condițiile acestuia, inclusiv despre tarife, perioada de valabilitate a Contractului, condițiile de încetare a acestuia. Pragul de deconectare, procedura de soluționare a litigiilor, aria de acoperire. Am citi și am înțeles și am acceptat condițiile Contractului;
- Sunt de acord ca cheltuielile pentru bunurile procurate să fie acoperite prin compensare din suma ce urmează a fi achitată de către Abonat pentru serviciile de comunicații electronice prestate de Furnizor, conform facturilor fiscale emise de către Furnizor.

Circumstanțe de fapt constate de instanța de judecată

51. Din actele dosarului instanța constată că, în baza Contractului de abonament nr. 862973 din 10 ianuarie 2012, între Întreprinderea Mixtă „*****” societate pe acțiuni, în calitate de furnizor, și „*****” societate cu răspundere limitată, în calitate de abonat, s-au stabilit raporturi contractuale, având ca obiect prestarea serviciilor de comunicații electronice și achitarea contravalorii acestora de către abonat.
52. Pe 21 septembrie 2022 părțile au semnat Acordul suplimentar la Contractul de abonament, prin care furnizorul i-a acordat abonatului beneficii la utilizarea serviciilor și posibilitatea de a achiziționa un telefon mobil de model Xiaomi Redmi Note 11 Pro, cu capacitatea de 6/128 gb, la prețul special de 1 leu. În schimbul beneficiului acordat, abonatul și-a asumat obligația de a utiliza serviciile furnizorului pe parcursul unei perioade minime obligatorii de 24 de luni și de a achita un abonament lunar în mărime de 279 lei.

53. Conținutul Acordului suplimentar confirmă că „*****” societate cu răspundere limitată și-a asumat obligația de a menține activ contul numărului indicat în acord pe întreaga perioadă minimă contractuală. Potrivit pct. 3.2 al acordului, în cazul neexecutării sau executării parțiale a obligațiilor asumate, furnizorul era în drept să perceapă, cu titlu de compensație a cheltuielilor pentru campanie, contravaloarea abonamentelor lunare rămase până la sfârșitul perioadei obligatorii de utilizare a serviciilor.
54. Totodată, prin semnarea Acordului suplimentar, reprezentantul „*****” societate cu răspundere limitată a declarat că a primit un exemplar al acordului, că a fost informat, anterior încheierii acestuia, despre condițiile contractuale, inclusiv despre tarife, perioada de valabilitate și condițiile de încetare, precum și că a citit, a înțeles și a acceptat prevederile acordului.
55. Din înscrisurile prezentate rezultă că pe 12 ianuarie 2023, înainte de expirarea perioadei minime obligatorii de 24 de luni, „*****” societate cu răspundere limitată a inițiat portarea numărului de telefon 079885123 către un alt furnizor de servicii de comunicații electronice. Ca urmare a finalizării procedurii de portare, furnizarea serviciilor de către Întreprinderea Mixtă „*****” societate pe acțiuni, prin intermediul numărului respectiv, a încetat înainte de împlinirea perioadei contractuale asumate.
56. Instanța reține că din perioada minimă contractuală de 24 de luni au fost executate obligațiile aferente unui număr de 5 luni, rămânând neexecutată perioada contractuală corespunzătoare unui număr de 19 luni. În aceste condiții, furnizorul a calculat compensația prevăzută la pct. 3.2 al Acordului suplimentar prin înmulțirea celor 19 luni rămase cu valoarea abonamentului lunar de 279 lei, rezultând suma de 5301 lei.
57. Întreprinderea Mixtă „*****” societate pe acțiuni a expediat în adresa „*****” societate cu răspundere limitată o somație privind achitarea sumei datorate. Potrivit avizului de recepție anexat la materialele cauzei, somația a fost recepționată de către destinatar pe 10 aprilie 2024, fiind astfel respectată procedura prealabilă de soluționare a litigiului.
58. În conformitate cu pct. 3.3 al Acordului suplimentar, dobânda de întârziere (penalitate) putea fi calculată după expirarea termenului de 30 de zile calendaristice acordat abonatului pentru executarea obligației de plată. Termenul respectiv a început să curgă în ziua următoare recepționării somației și s-a împlinit pe 10 mai 2024, astfel încât dobânda de întârziere putea fi calculată începând cu 11 mai 2024.

59. Având în vedere că cererea de chemare în judecată a fost depusă pe 3 iunie 2024, instanța constată că perioada relevantă pentru calcularea dobânzii de întârziere (penalității) este cuprinsă între 11 mai 2024 și 3 iunie 2024. Prin urmare, întinderea dobânzii de întârziere urmează a fi verificată în raport cu suma de 5301 lei, rata contractuală de 0,5 % pentru fiecare zi de întârziere și perioada efectivă de întârziere constatată.

Aprecierea instanței de judecată

60. Examinând materialele cauzei și analizând argumentele invocate de ambele părți, ținând cont de prevederile legale aplicabile speței, instanța de judecată consideră că cererea de chemare în judecată formulată de Întreprinderea Mixtă „*****” societate pe acțiuni către „*****” societate cu răspundere limitată privind încasarea datoriei urmează a fi admisă parțial, iar acțiunea reconvențională depusă de „*****” societate cu răspundere limitată către Întreprinderea Mixtă „*****” societate pe acțiuni privind constatarea caracterului abuziv al clauzelor contractuale și constatarea nulității acordului la contract să fie respins ca neîntemeiată. Argumentele și rațiunile acestei soluții se vor descrie în cele ce urmează.
61. Litigiul dedus judecății are ca obiect, pe de o parte, încasarea compensației rezultate din neexecutarea obligației de utilizare a serviciilor de comunicații electronice pe parcursul perioadei minime contractuale, a penalității și a cheltuielilor de judecată, iar pe de altă parte, constatarea caracterului abuziv și a nulității absolute a clauzelor cuprinse la pct. 1.1, 2.3, 3.2 și 3.3 din Acordul suplimentar din 21 septembrie 2022, precum și constatarea nulității acordului în integralitatea sa.
62. Raportul material litigios dintre părți reprezintă un *raport juridic civil contractual între profesioniști*, născut din Contractul de abonament nr. 862973 din 10 ianuarie 2012, având ca obiect prestarea serviciilor de comunicații electronice și completat prin Acordul suplimentar din 21 septembrie 2022, prin care au fost stabilite condițiile acordării unui beneficiu promoțional, valoarea abonamentului lunar și perioada minimă obligatorie de utilizare a serviciilor furnizorului.
63. Potrivit art. 992 și 993 din Codul civil, contractul reprezintă acordul de voință prin care părțile stabilesc, modifică sau sting raporturi juridice, iar părțile sunt libere să încheie contracte și să stabilească conținutul acestora, în limitele dispozițiilor legale imperative. Libertatea contractuală presupune atât dreptul părților de a determina avantajele urmărite

prin încheierea contractului, cât și obligația de a respecta angajamentele asumate în mod valabil.

64. Din perspectiva art. 774, 775, 776 și 858 din Codul civil, obligațiile născute din contract urmează să fie executate în modul, la locul și în termenul convenite, cu respectarea exigențelor de bună-credință. În cazul în care una dintre părți nu își execută fără justificare obligația contractuală, creditorul este în drept să recurgă la mijloacele juridice de apărare prevăzute de lege și de contract, inclusiv să solicite executarea obligației și repararea consecințelor patrimoniale ale neexecutării.

65. Aplicând aceste principii circumstanțelor cauzei, instanța reține că, prin Acordul suplimentar din 21 septembrie 2022, „*****” societate pe acțiuni a acordat „*****” societate cu răspundere limitată posibilitatea de a procura telefonul mobil de model Xiaomi Redmi Note 11 Pro, cu capacitatea de 6/128 gb, la prețul special de 1 leu. În schimbul beneficiului promoțional primit, abonatul și-a asumat obligația de a utiliza serviciile furnizorului pe parcursul unei perioade minime obligatorii de 24 de luni și de a achita abonamentul lunar în mărime de 279 lei.

66. Prețul de 1 leu constituie prețul promoțional al dispozitivului, acordat în considerarea menținerii raportului contractual și a achitării abonamentului lunar pe întreaga perioadă minimă de 24 de luni. Prin urmare, suma lunară de 279 lei nu reprezintă o rată din prețul de vânzare al telefonului, ci contravaloarea abonamentului pentru serviciile de comunicații electronice, obligație distinctă de plata prețului special al dispozitivului.

67. Instanța observă că, în unele înscrisuri întocmite ulterior încheierii Acordului suplimentar, reclamantul „*****” societate pe acțiuni a calificat suma lunară de 279 lei drept rată pentru achitarea dispozitivului. O asemenea denumire nu corespunde însă conținutului acordului semnat de părți, în care prețul special al telefonului mobil este indicat distinct, în mărime de 1 leu, iar suma de 279 lei este prevăzută cu titlu de abonament lunar pentru serviciile furnizorului.

68. Natura juridică a obligației urmează a fi stabilită în funcție de conținutul clauzelor contractuale în înțelegerea părților și de prestațiile asumate de părți, iar nu în funcție de calificarea atribuită ulterior de una dintre acestea. În consecință, instanța de judecată stabilește că suma de 5301 lei nu reprezintă rate neachitate din prețul telefonului, deoarece dispozitivul a fost procurat la prețul special de 1 leu.

69. Această sumă nu constituie nici contravaloarea unor servicii de comunicații electronice care ar fi fost prestate după portarea numărului. Potrivit pct. 3.2 din Acordul suplimentar, suma are natura unei *compensații contractuale* pentru nerespectarea perioadei minime obligatorii și pentru încetarea anticipată a raportului contractual în cadrul căruia abonatului i-a fost acordat beneficiul promoțional. Faptul că întinderea compensației este determinată prin raportare la valoarea abonamentelor lunare rămase reprezintă numai modalitatea contractuală de calcul al acesteia și nu transformă compensația în preț al dispozitivului sau în plată pentru servicii viitoare.

70. Corespunzător, suma prevăzută la pct. 3.2 din Acordul suplimentar nu reprezintă prețul neachitat al telefonului și nici diferența dintre prețul promoțional și un eventual preț standard al acestuia. Natura juridică a acestei sume este aceea de compensație contractuală pentru cheltuielile aferente beneficiului promoțional acordat abonatului, devenită exigibilă în cazul în care abonatul nu respectă perioada minimă obligatorie de utilizare a serviciilor.

71. Formula de determinare a compensației a fost stabilită în mod expres prin acord, aceasta fiind egală cu valoarea abonamentelor lunare rămase până la expirarea perioadei obligatorii. Astfel, obligația de plată nu a fost stabilită ulterior și unilateral de furnizor, ci rezultă din mecanismul contractual acceptat de părți la încheierea Acordului suplimentar.

72. Materialele cauzei confirmă că „*****” societate cu răspundere limitată a inițiat, pe 12 ianuarie 2023, portarea numărului de telefon 079885123 către un alt furnizor, înainte de expirarea perioadei minime contractuale de 24 de luni. Prin această conduită, abonatul a determinat încetarea furnizării serviciilor prin numărul portat și nu a respectat obligația contractuală de menținere a raportului juridic pe durata minimă convenită.

73. Invocarea achitării integrale a serviciilor prestate până la momentul portării nu înlătură obligația distinctă născută din pct. 3.2 al Acordului suplimentar. Plata facturilor pentru serviciile efectiv furnizate privește executarea obligațiilor curente, în timp ce compensația solicitată reprezintă consecința contractuală a încetării raportului înainte de expirarea perioadei minime pentru care a fost acordat beneficiul promoțional.

74. În condițiile în care abonatul a executat obligațiile contractuale aferente unui număr de 5 luni din perioada totală de 24 de luni, au rămas neexecutate obligațiile corespunzătoare unui număr de 19 luni. Drept urmare, compensația se determină prin înmulțirea celor 19 luni rămase cu valoarea abonamentului lunar de 279 lei, calculul fiind următorul: 19 luni

înmulțite cu 279 lei, rezultând suma de 5301 lei. Instanța constată că acest calcul corespunde formulei stabilite la pct. 3.2 din Acordul suplimentar și perioadei contractuale rămase neexecutate. În lipsa unor probe care să confirme executarea obligației pentru o perioadă mai mare sau existența unui temei contractual ori legal care să exonereze abonatul de consecințele portării anticipate, pretenția privind încasarea sumei de 5301 lei este întemeiată.

75. Referitor la penalitate, instanța de judecată atrage atenția că art. 947 din Codul civil stabilește că, prin clauza penală, părțile evaluează anticipat prejudiciul rezultat din neexecutarea obligației, convenind ca debitorul să achite creditorului o sumă de bani. Potrivit pct. 3.3 din Acordul suplimentar, furnizorul era în drept să calculeze, suplimentar compensației, o penalitate în mărime de 0,5 % pentru fiecare zi de întârziere, dar nu pentru mai mult de 100 de zile.

76. Exercitarea dreptului la penalitate presupunea însă ajungerea la scadență a obligației de plată a compensației. În acest sens, somația privind achitarea datoriei a fost recepționată de „*****” societate cu răspundere limitată pe 10 aprilie 2024, iar termenul de 30 de zile acordat pentru executarea benevolă a expirat pe 10 mai 2024.

77. În consecință, prima zi pentru care putea fi calculată penalitatea este 11 mai 2024. Deoarece cererea de chemare în judecată a fost depusă pe 3 iunie 2024, perioada pentru care reclamanta putea solicita penalitatea în cadrul acțiunii înaintate este cuprinsă între 11 mai 2024 și 3 iunie 2024 inclusiv.

78. Perioada menționată cuprinde 24 de zile calendaristice, dintre care 21 de zile în luna mai 2024 și 3 zile în luna iunie 2024. Aplicând rata de 0,5 % pe zi la suma de 5301 lei, pentru 24 de zile, rezultă calculul: 5301 lei înmulțit cu 0,5 % și înmulțit cu 24 de zile, ceea ce constituie 636,12 lei. Prin urmare, instanța va dispune încasarea sumei de 636 lei cu titlu de penalitate.

79. Pretenția privind încasarea penalității în mărime de 2650,50 lei nu poate fi admisă integral, deoarece aceasta a fost calculată pentru o perioadă care excedează intervalul cuprins între momentul ajungerii la scadență a obligației și data sesizării instanței. Încasarea unei penalități pentru o perioadă anterioară zilei de 11 mai 2024 ar lipsi de efect termenul acordat debitorului pentru executarea benevolă a obligației.

80. Rezultă, așadar, că neexecutarea de către „*****” societate cu răspundere limitată a obligației de utilizare a serviciilor pe parcursul perioadei minime contractuale a determinat nașterea obligației de achitare a compensației în mărime de 5301 lei. Neachitarea acestei sume după expirarea termenului acordat prin somație justifică și încasarea penalității în mărime de 636 lei, motiv pentru care acțiunea inițială urmează să fie admisă parțial.

81. În rest, acțiunea civilă înaintată de Întreprinderea Mixtă „*****” societate pe acțiuni se respinge ca neîntemeiată.

Cu referire la încasarea cheltuielilor de judecată

82. Potrivit punctului 1.1.2 din Anexa nr. 1 la Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023, pentru cererile de chemare în judecată cu caracter patrimonial, a căror valoare este cuprinsă între 5001 lei și 50000 lei, taxa de stat constituie 250 lei, la care se adaugă 4 % din partea valorii acțiunii ce depășește 5001 lei.

83. În prezenta cauză, pretențiile au fost admise în mărime de 5937 lei, sumă constituită din compensația contractuală de 5301 lei și penalitatea de 636 lei. Prin aplicarea formulei legale, diferența dintre suma admisă și pragul de 5001 lei constituie 936 lei, iar 4 procente din această diferență reprezintă 37,44 lei, care, adăugate la suma fixă de 250 lei, determină o taxă de stat de 287 lei.

84. În consecință, ținând cont de partea admisă a pretențiilor, instanța va încasa de la „*****” societate cu răspundere limitată, în beneficiul Întreprinderii Mixte „*****” societate pe acțiuni, suma de 287 lei pentru compensarea cheltuielilor de plată a taxei de stat.

85. Potrivit art. 96 alin. (1) și (1^1) din Codul de procedură civilă, cheltuielile de asistență juridică se compensează părții care a avut câștig de cauză, în măsura în care acestea sunt reale, necesare și rezonabile. Având în vedere admiterea parțială a acțiunii, instanța va încasa de la „*****” societate cu răspundere limitată, în beneficiul Întreprinderii Mixte „*****” societate pe acțiuni, suma de 200 lei pentru compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

86. ***În ceea ce privește acțiunea reconvențională,*** instanța reține că ambele părți ale raportului juridic au calitatea de profesioniști. Prin urmare, evaluarea caracterului abuziv al clauzelor contestate urmează să fie efectuată prin raportare la condițiile prevăzute de art. 1073 din Codul civil, potrivit căruia, într-un contract dintre profesioniști, clauza care nu a fost

negociată individual este abuzivă dacă este prevăzută la art. 1077 și deviază considerabil, contrar bunei-credințe, de la bunele practici comerciale.

87. Din conținutul acestei norme rezultă că simpla împrejurare că o clauză nu a fost negociată individual nu este suficientă pentru constatarea caracterului său abuziv. Reclamantul reconvențional ”*****” societate cu răspundere limitată urma să demonstreze cumulativ că fiecare clauză contestată se încadrează într-una dintre situațiile reglementate de art. 1077 din Codul civil și că aceasta produce o deviere considerabilă, contrară bunei-credințe, de la bunele practici comerciale.

88. „*****” societate cu răspundere limitată a enumerat în cererea reconvențională art. 10, 11, 327-329, 331, 334 și 1069-1081 din Codul civil, însă nu a realizat o analiză individuală și concretă a fiecărei clauze contestate. Aceasta nu a explicat în ce mod pct. 1.1, pct. 2.3, pct. 3.2 sau pct. 3.3 s-ar încadra într-o ipoteză normativă determinată din art. 1077 și nici nu a demonstrat prin ce mecanism fiecare dintre aceste clauze ar devia considerabil de la bunele practici comerciale.

89. Pct. 1.1 din Acordul suplimentar stabilește prestațiile reciproce ale părților, respectiv acordarea beneficiului promoțional și obligația abonatului de a utiliza serviciile pentru o perioadă minimă. Această clauză descrie obiectul acordului, prețul special al dispozitivului, valoarea abonamentului lunar și durata obligației, fără ca reclamantul reconvențional să indice concret care dintre aceste elemente ar contraveni unei dispoziții legale imperative sau unui spirit echilibrat al relațiilor comerciale dintre părți.

90. Prevederile pct. 2.3 reglementează limitele în care abonatul putea modifica raportul contractual pe durata perioadei minime, în considerarea beneficiului promoțional primit. Simplul dezacord ulterior al abonatului cu aceste restricții nu demonstrează caracterul lor abuziv, în lipsa unei argumentări privind dezechilibrul contractual produs și abaterea concretă de la bunele practici comerciale.

91. Clauza cuprinsă la pct. 3.2 stabilește în mod previzibil consecința neexecutării obligației principale asumate de abonat și formula de calcul a compensației. Valoarea acesteia depinde de numărul lunilor rămase până la expirarea perioadei minime, ceea ce permitea abonatului să determine, încă de la momentul încheierii acordului, întinderea eventualei obligații de plată. Cu atât mai mult, se ia în calcul că între părți deja existau relații contractuale la data semnării Acordului suplimentar, prin urmare calitatea pretins

necorespunzătoare a serviciilor invocată de ”*****” societate cu răspundere limitată (neelucidată, *de facto*, până la încetarea relațiilor contractuale) nu se putea pretinde drept factor necunoscut la încheierea acordului și afectarea cunoașterii și consimțământului la stabilirea clauzelor contestate în speță.

92. Instanța apreciază că obligația de achitare a compensației este corelată cu beneficiul promoțional acordat abonatului, constând în procurarea dispozitivului la prețul special de 1 leu, în schimbul asumării perioadei minime de utilizare a serviciilor. Suma de 5301 lei reprezintă consecința contractuală a încetării anticipate a raportului juridic, determinată potrivit formulei acceptate de părți.

93. Nici pct. 3.3, referitor la penalitate, nu poate fi declarat nul numai prin invocarea cuantumului procentual stabilit. Clauza prevede rata penalității, momentul de la care aceasta poate fi calculată și limita maximă de 100 de zile, iar instanța a aplicat-o exclusiv pentru perioada în care obligația de plată era efectiv scadentă.

94. Instanța reține că penalitatea a fost stabilită într-un cuantum determinabil, era limitată la cel mult 100 de zile și putea fi calculată numai după expirarea termenului acordat pentru executarea benevolă. În lipsa unor argumente și probe concrete privind abaterea clauzei de la bunele practici comerciale, simpla invocare a cuantumului de 0,5% pentru fiecare zi de întârziere nu demonstrează caracterul său abuziv.

95. Trimiterea reclamantului reconvențional la art. 1080 din Codul civil nu demonstrează nulitatea clauzei contestate. Norma respectivă reglementează clauzele vădit abuzive față de creditorul unei obligații pecuniare, în timp ce, în raportul litigios examinat, „*****” societate cu răspundere limitată are poziția debitorului obligației de achitare a compensației și a penalității.

96. Instanța mai constată că Acordul suplimentar cuprinde elementele necesare identificării raportului juridic și a prestațiilor asumate de părți. Documentul indică părțile, obiectul acordului, modelul dispozitivului, prețul special de 1 leu, valoarea abonamentului lunar de 279 lei, perioada minimă de 24 de luni, obligațiile abonatului și consecințele neexecutării acestora.

97. Consimțământul exprimat prin semnarea acordului este confirmat și de declarațiile cuprinse în pct. 5. Prin semnătură, reprezentantul „*****” societate cu răspundere limitată a declarat fără echivoc că a solicitat și a primit un exemplar al acordului, că a fost informat

anterior despre condițiile acestuia, inclusiv despre tarife, perioada de valabilitate și condițiile de încetare, că a citit, a înțeles și a acceptat prevederile contractuale.

98. Aceeași parte a declarat că este de acord ca cheltuielile pentru bunurile procurate să fie acoperite prin compensare din sumele ce urmau a fi achitate pentru serviciile de comunicații electronice, conform facturilor fiscale emise de furnizor. Aceste mențiuni confirmă caracterul determinat și inteligibil al mecanismului contractual, precum și acceptarea condițiilor economice ale beneficiului promoțional.

99. ”*****” societate cu răspundere limitată nu a prezentat argumente clare privind existența unui viciu de consimțământ, lipsa obiectului, caracterul ilicit al prestațiilor sau încălcarea unei dispoziții imperative care să atragă nulitatea absolută a Acordului suplimentar în integralitatea sa. Nici eventuala contestare a unor clauze individuale nu conduce, în mod automat, la nulitatea întregului acord, în lipsa demonstrării temeiului legal și a legăturii dintre clauzele contestate și valabilitatea integrală a actului juridic.

100. În aceste condiții, simpla enumerare a unor dispoziții din Codul civil și calificarea generală a clauzelor ca fiind abuzive nu sunt suficiente pentru constatarea nulității absolute. Or, nulitatea constituie o sancțiune juridică ce poate fi aplicată numai dacă sunt demonstrate împrejurările de fapt și condițiile prevăzute de norma legală invocată.

101. În concluzie, instanța constată că Acordul suplimentar din 21 septembrie 2022 a fost încheiat între doi profesioniști, conține în mod clar prestațiile reciproce, prețul, perioada minimă contractuală și consecințele neexecutării, iar reprezentantul abonatului a declarat expres că a cunoscut, a înțeles și a acceptat condițiile sale. În lipsa demonstrării caracterului abuziv al fiecărei clauze contestate și a unui temei de nulitate absolută a întregului acord, acțiunea reconvențională urmează să fie respinsă ca neîntemeiată.

102. În conformitate cu art. 236, 238-241 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, instanța de judecată

h o t ă r ă ş t e:

Acțiunea civilă înaintată de Întreprinderea Mixtă „*****” societate pe acțiuni către „*****” societate cu răspundere limitată privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată se admite parțial.

Se încasează de la „*****” societate cu răspundere limitată, IDNO *****, în beneficiul Întreprinderii Mixtă „*****” societate pe acțiuni, IDNO *****, suma de 5301 (cinci mii trei

sute unu) lei în contul datoriei născute din contractul de abonament nr.862973 din 10 ianuarie 2012, acordul suplimentar din 21 septembrie 2022, suma de 636 (șase sute treizeci și șase) lei cu titlu de penalitate, suma de 287 (două sute optzeci și șapte) lei pentru compensarea cheltuielilor de plată a taxei de stat și suma de 200 (două sute) lei pentru compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

Acțiunea reconvențională înaintată de „*****” societate cu răspundere limitată către Întreprinderea Mixtă „*****” societate pe acțiuni privind constatarea caracterului abuziv al clauzelor contractuale și constatarea nulității acordului la contract se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile din data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău.

Președintele ședinței, **Eleonora Badan-Melnic**

Judecătorul